

**LEES DIT
ALS JE
TOPFOTO'S
WILT MAKEN.**

© 2014 Tekst Henry Carroll

De auteursrechten van Henry Carroll voor dit werk zijn vastgelegd volgens de Copyright, Designs and Patent Act 1988.

© 2014 Nederlandse vertaling: Fred Hendriks en Uitgeverij THOTH, Nieuwe 's-Gravelandseweg 3, 1405 HH Bussum

WWW.THOTH.NL

ISBN 978 90 820387 2 9

Licentieuitgave voor België:

Uitgeverij Luster, Antwerpen - 2014

www.uitgeverijluster.be

ISBN 978 90 820387 2 9

Dit boek is vormgegeven en geproduceerd door Laurence King Publishing Ltd, Londen

Oorspronkelijke titel: Read This If You Want to Take Great Photographs

Ontwerp: The Urban Ant

Omslagontwerp: Pentagram

Beeldredactie: Peter Kent

Zetwerk Nederlandse opmaak: Ronald Boiten

Gedrukt in China

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Uitgeverij THOTH, Nieuwe 's-Gravelandseweg 3, 1405 HH Bussum.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without prior written permission from the publisher.

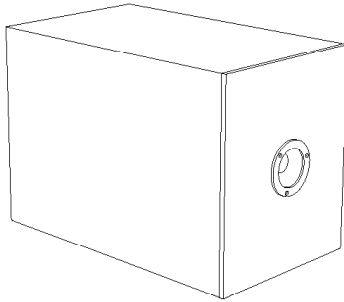
LEES DIT ALS JE TOPFOTO'S WILT MAKEN. HENRY CARROLL

THOTH | LUSTER

INLEIDING		Sluiterijd en ‘Sluiterijdvoorkeur’	34	Natuurlijk en kunstmatig licht	74	Een ander gezichtspunt	110
Regel één: negeer alle regels	6	Lange sluitertijden	36	Witbalans	76	Goed van slecht onderscheiden	112
		Lange sluitertijden ’s avonds	39	Flitslicht	78	Hoe maak je <i>de opname</i> ?	114
COMPOSITIE	9	Korte sluitertijden	40	Invulflits	80	Eén onderwerp, één foto	117
Visuele lijnen	10	Diafragmaopening en ‘voorkeur’	42			Het belang van een intrige	118
Liggend of staand	12	Geringe scherptediepte	44	LENZEN	83	De kracht van een project	120
Kadrering	14	Grote scherptediepte	48	Lenzen voor Dummies	84	Dat beetje extra	122
Voorgrond	16	ISO	50	Groothoek / korte brandpuntsafstand	86	BIJLAGEN	
Dichtbij komen	19	Manueel	54	Telelens / lange brandpuntsafstand	90	Problemen oplossen	124
Symmetrie	20	Belichtingscompensatie	55	Standaardbrandpuntsafstand	94	Index	126
De regel van derden	22			Prime-lenzen	97	Fotoverantwoording	128
Componeren in het kader	25	LICHT	61	Macrofotografie	99	Dankwoord	128
Visueel gewicht	26	Hard licht	62				
De regels breken	28	Zacht licht	64	ZIEN	101		
		Hard licht (<i>vervolg</i>)	66	Beslissende momenten	102		
BELICHTING	31	Zacht licht (<i>vervolg</i>)	69	De gevaren van perfectie	104		
Opnamefuncties	32	Hard licht (<i>vervolg</i>)	70	Onverwachte schoonheid	106		
‘Programma’-functie	33	Zacht licht (<i>vervolg</i>)	72	De onbelemmerde wereld	109		

Regel één: negeer alle regels

Kijk, hier is een tekening van je camera:

Oké, deze camera lijkt niet echt op de jouwe, maar ze werken allebei wel op precies dezelfde manier. Die van jou ziet er alleen wat ingewikkelder uit.

In de loop der jaren zijn er allerlei nieuwe snufjes aan camera's toegevoegd. Sommige daarvan zijn best wel handig, maar vele niet. In dit boek zal ik je alles vertellen over de handige snufjes, de snufjes die echt werken en die je de creatieve vrijheid geven om geweldige foto's te maken.

Dit is geen handboek, en ik ga geen grafiekjes en fotoclubjargon gebruiken om de grondslagen van de fotografie uit te leggen. Dat hoef je allemaal niet te weten. Als je begint, is dat zelfs alleen maar ballast die je creativiteit in de weg staat.

In plaats daarvan bevat dit boek het werk van inspirerende fotografen uit het verleden en het heden. Door naar hun foto's te kijken krijg je inzicht in hun ideeën en technieken en leer je hoe je die zelf in praktijk moet brengen.

Geweldige foto's maken heeft minder te maken met technische kennis en veel meer met een goed gebruik van het waardevolste onderdeel van je uitrusting: je ogen.

Laat je echter niet ontmoedigen door alle knopjes, symbolen en wieltjes op je camera en onthoud voorlopig maar één ding: je toestel is niet meer dan een doos met een gat erin. Of je er nu een paar stuivers voor hebt neergeteld of een paar mille, meer stelt het niet voor.

‘Je neemt geen foto, je maakt er een’

(Ansel Adams)

In dit boek is werk van vijftig fotografen weergegeven. Het is een allegaartje. Elke fotograaf heeft zijn eigen stijl, onderwerp en aanpak. Zet ze in een kamer bij elkaar en de temperatuur zou wel eens hoog kunnen oplopen.

Maar ondanks die verscheidenheid is er iets wat ze allemaal gemeen hebben. Ze vertonen allemaal dezelfde waardering voor een van de belangrijkste aspecten van de fotografie: de compositie.

Beschouw compositie als het fundament van je foto. En dat fundament moet, net als bij een gebouw, sterk zijn.

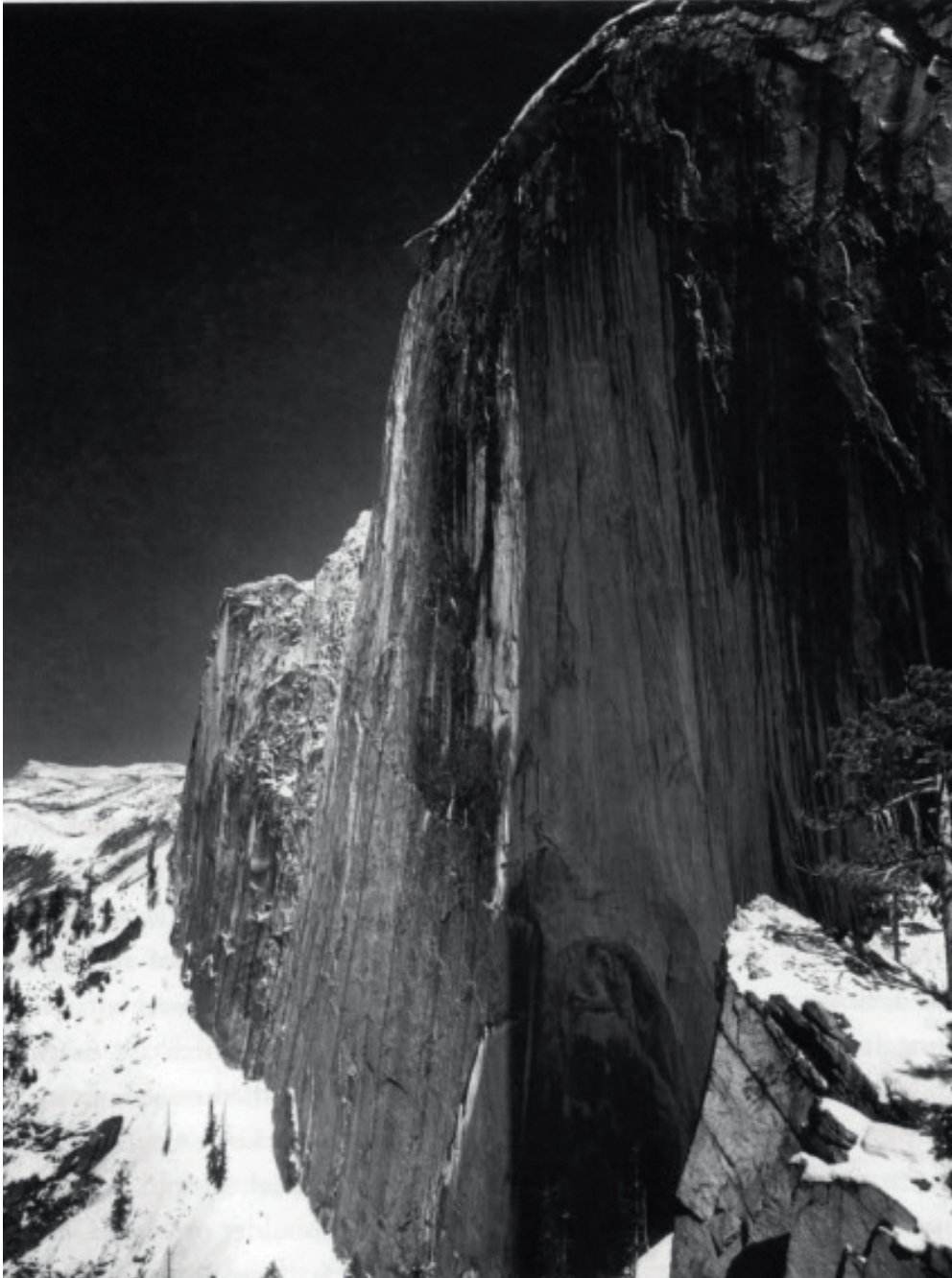
Bij compositie draait het maar om één ding: hoe orden je de visuele elementen in je foto? We begeven ons hier op glibberig terrein. Compositie is iets subjectiefs, en vaak is het een kwestie van aanvoelen, en niet van berekenen. Maar begin nou niet zenuwachtig te worden omdat ik over ‘aanvoelen’ begin. Want ik laat je nu een paar fundamentele technieken zien die je op gang helpen.

Dit zijn de technieken die de grote fotografen steeds weer opnieuw gebruiken. Het zijn ook de technieken die je foto's meteen leven inblazen.

Monolith, (Monoliet), De rotswand van de Half Dome, Yosemite National Park, Californië (VS)

Ansel Adams

1927

Zoek naar de visuele lijnen

**Voor andere
voorbeelden:**

Alkan Hassan p. 21

Luca Campigotto p. 38

Joel Sternfeld p. 68

Jeanloup Sieff p. 88

Geweldige composities nemen je mee op een reis. Je ogen worden langs een specifiek pad door de foto geleid, precies naar de plek waar de fotograaf je wil hebben.

Hier heeft Henri Cartier-Bresson van een eenvoudig tafereel iets prachtigs gemaakt. Het krachtige gezichtspunt van bovenaf geeft ons het gevoel dat we in de compositie vallen. Onze blik valt meteen op de balustrade op de voorgrond en daalt vervolgens de trap af. Wanneer de balustrade naar links afbuigt, wordt de stoeprand dominant. Pas dan bereiken onze ogen met een bocht het onderwerp: een man die op een fiets voorbij snelt.

Deze strak gecontroleerde visuele reis heet een 'visuele lijn', en fotografen zijn er dol op.

Gebruik visuele lijnen om je compositie structuur te geven en de ogen van de kijker naar de belangrijkste elementen te voeren.

Vaak heb je aan één visuele lijn genoeg, en ze zijn het krachtigst als ze aan de rand van het beeld beginnen.

Als je je ogen open houdt, zie je overal visuele lijnen, van de convergerende lijnen van een treinspoor tot de takken van een boom of de spleten in een rotswand. En wees niet bang om deze lijnen een prominente plek in je foto te geven.

In dit geval laat Cartier-Bresson onze ogen een katapultachtige reis door het beeld maken om de essentie ervan te versterken: beweging.

Het departement Var
Hyères, Frankrijk

Henri Cartier-Bresson
1932

Horizontaal en verticaal

**Voor andere
voorbeelden:**

Cristina Garcia Rodero p. 15

Elaine Constantine p. 81

Youngjun Koo p. 96

Dorothea Lange p. 115

Het zijn niet alleen de lijnen in je foto die de loop van je blik bepalen. De vorm (of oriëntatie) is net zo belangrijk.

Horizontale foto's (liggend of landschapsformaat) prikkelen onze ogen om van links naar rechts te bewegen. Verticale foto's (staand of portretformaat) prikkelen ze om van boven naar beneden te bewegen.

De keuze van de oriëntatie heeft niets te maken met de vraag of je landschappen of portretten fotografeert. Probeer de oriëntatie van je foto's af te stemmen op de dominante of natuurlijke lijnen van je onderwerp. Dit betekent dat de oriëntatie van je foto en je onderwerp gezamenlijk het oog in één duidelijke richting voeren.

Op deze foto van Marc Asnin dwingt het landschapsformaat onze blik om van links naar rechts over de golvende rij hoofden te glijden. Het is een druk tafereel, maar het liggende formaat schept orde door de visuele lijn uit te rekken. Daardoor brengt de foto een urgent gevoel van drama over.

Kijk naar de foto van Ansel Adams op bladzijde 8 en zie hoe het portretformaat het verticale gewicht van de monolithische rotswand benadrukt. De zwaarte van de lijnen werkt samen met de verticale oriëntatie van het beeld, waardoor onze blik van boven naar beneden glijdt.

The Rebbe (De rabbi)
Marc Asnin
1992

Binnen het kader denken

Voor andere voorbeelden:
Martin Parr p. 18
Ernst Haas p. 37
Denis Darzacq p. 53

Net als in de postapocalyptische film *Mad Max* wordt in dit beeld de wereld overheerst door tieners die vrijuit door de woestijn zwerven, van de ene hedonistische kick naar de andere.

Cristina Garcia Rodero heeft deze foto genomen tijdens het Burning Man Festival in Nevada. Ze heeft door een goede kadrering orde in dit verder anarchistische tafereel gebracht. Onze ogen gaan in eerste instantie voorbij aan de groep op de vrachtwagen en concentreren zich op de springende figuur die door een hoepel wordt ingekaderd.

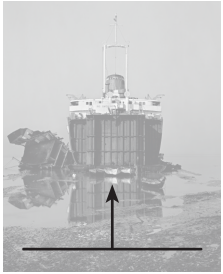
Kadrering vestigt de aandacht op een specifiek deel van je compositie. Dit is vooral handig als je een druk tafereel fotografeert.

Zoek naar deuren, ramen en openingen, alles wat zou kunnen helpen de aandacht te vestigen op een specifiek deel van je compositie. Maar kadreren is een krachtig instrument, dus ga niet zomaar elke oude prul kadreren. Zoek onderwerpen die een omkadering verdienen. Zie het alsof je een foto binnen een foto maakt.

Burning Man Festival
Black Rock City, Nevada, VS
Cristina Garcia Rodero
1999

De gelaagde blik

Voor andere
voorbeelden:

Henri Cartier-Bresson p. 11

Joel Sternfeld p. 68

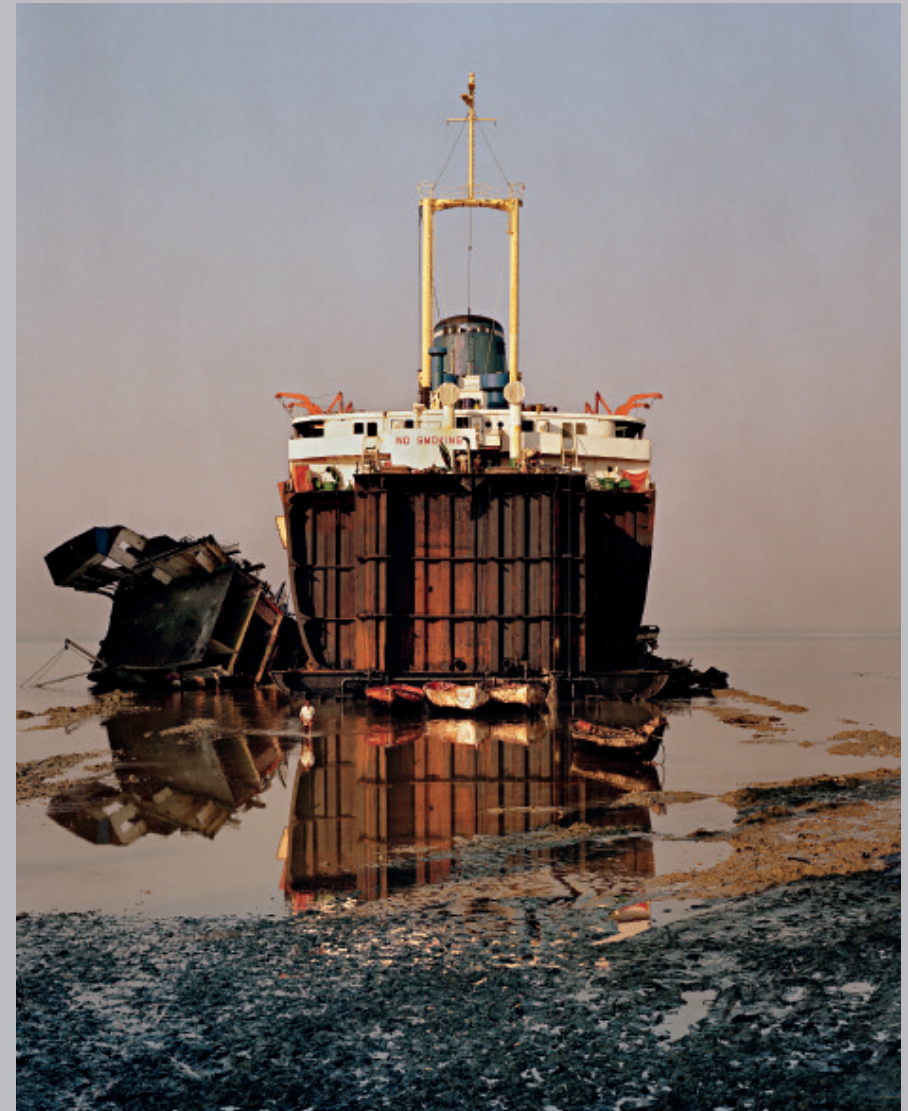
Landschapsfotografen zijn bijzonder kieskeurig. Ze zetten niet zomaar ergens hun statief neer. Ze gaan op jacht naar precies de juiste plek. Het is geen geval van *hier zo ongeveer* is wel oké. Het is een geval van *precies hier*.

Op deze foto van Edward Burtynsky is het onderwerp een roestend containerschip. Maar de compositie heeft nog een paar extra lagen. Kijk naar de modder op de voorgrond, die onze blik eerst naar de weerspiegeling en dan naar het eigenlijke onderwerp voert. Die modder op de voorgrond is er niet toevallig. Burtynsky heeft zijn positie zo gekozen dat de modder een wezenlijk onderdeel van de compositie is geworden. Dit is de zogenoemde 'voorgrond'.

De voorgrond biedt de kijker een springplank om het beeld in te duiken en versterkt het gevoel van diepte.

Zonder de voorgrond zouden onze ogen hier een afstand tot het middenbereik en de achtergrond ervaren, en het beeld zou zijn gevoel van diepte verliezen. Bedek de voorgrond met je hand, en je bent opeens gestrand. Je weet niet meer of je dit schip in het smerige water wel kunt vertrouwen.

Als je landschapsfoto's maakt, ben je al snel geneigd je op de grootste panorama's te concentreren, maar let ook altijd op wat er onmiddellijk om je heen gebeurt. Wat zich pal voor je voeten bevindt, bevat vaak de sleutel tot een doordachte compositie.

Shipbreaking #31, (Schip voor de sloop nr. 31)

Chittagong, Bangladesh

Edward Burtynsky

2001